

Өезей мирно повладѣлъ на Аинянскій прѣстолъ,
 и съединилъ въ оградѣ-тѣ на града дванадесять-тѣ
 селца, заселены отъ Цекропа; той издалъ законы
 мѣдры и общеполѣзны. Прѣди да ся спріатели съ
 Пириѳоуса, царь на Лишиѳы-ты, той начинѣлъ съ тоя
 владѣтель единъ животъ пѣлень съ бѣды. Той ся на-
 мѣрилъ съ него въ войнѣ-тѣ на Кентавры-ты, въ
 похода на Аргонавты-ты и въ лова на Калидонскій
 глыкъ. Той отвлѣкълъ Еленѣ, еще на десятѣ-тѣ ѣ
 годинѣ; нѣ братія-та на тѣхъ княгынь, Касторъ и
 Полуксъ, отняли си ѣ пакъ и отвлѣкли Тезеовѣ-
 тѣ майкѣ, коѣ-то станѣла робынь Елени. Өезей и
 Пириѳоусъ скроили да отвлѣкѣтъ Прозерпинѣ, нѣ
 не сполучили; ти и двама-та были задрѣжани въ ада,
 и Өезей едва излѣзълъ отъ тамъ съ Херкулесовѣ по-
 мощь. Въ врѣмя на робство-то му, изъ Атинѣ ся
 было разчюло, че умрѣлъ; Федра увлѣкла завареника
 си Иполита за да ся ожени съ него. Тоя добродѣте-
 лень момѣкъ отрекълъ ся съ отврѣщеніе отъ това
 виновно каненіе. Федра го окривила кога ся заврѣ-
 нѣлъ Өезей, за грѣха, кой-то той не щѣлъ да на-
 правы. Өезей привикалъ възъ сына си Нептуновъ
 гнѣвъ. Морскій богъ испратилъ едно морско чюдо-
 вище, кое-то уплашило коніе-ти на Иполита: младый
 юнакъ паднѣлъ отъ кола-та си та ся сломилъ. Фе-
 дра оправдала Иполита, като ся умрѣтила; нѣ Өезей
 останѣлъ да оплаква невинный си сынъ и свое-то си
 безчестіе. Възстаніе-то на Атиняны-ты умножило
 злочестія-та му; той забѣгнѣлъ при Скрыросскій царь
 Лакомеда, кой-то накаралъ да го трѣколять отгорѣ
 отъ еднѣ скалѣ. Испослѣ, Өезеовы-ты чяда повы-
 каны на бащиный си прѣстолъ, направили голѣми
 почести въ неговѣ память и Атиняне-ти не прѣста-